

Strănepotul fostului președinte american Franklin Delano Roosevelt – viitor rabin

Colegiul Rabinic Reconstrucționist de lângă Philadelphia are în rândurile sale un student cu o origine mai deosebită. *Joshua Boettinger* este strănepotul unuia dintre cei mai faimoși președinți ai S.U.A., Franklin Delano Roosevelt. Tatăl lui Joshua, John, de religie episcopaliană, este fiul fiicei președintelui, Anna. Mama lui este evreică. În copilărie și adolescență (acum are 31 de ani),

Boettinger a frecventat atât Biserica Creștină, cât și sinagoga. La cinci ani, el le spunea părinților: „Nu știu dacă voi fi creștin sau evreu. Cred că voi fi numai republican”, ceea ce în sine ar fi fost o erezie, ținând cont că faimosul său străbunic a fost democrat. La 13 ani, părinții săi, de acum divorțați, i-au sărbătorit *Bar Mițva*, dar, potrivit declarațiilor tânărului, ceea ce l-a determinat să aleagă iudaismul a fost semestrul universitar petrecut la Damasc, în Siria, când a trebuit să-și ascundă originea evreiască. „Mi-am dat seama cât de important este iudaismul pentru mine în momentul în care identitatea mea evreiască a fost pusă sub semnul întrebării”, a declarat tânărul. Dar până să se înscrie la Colegiul Rabinic, Boettinger a urmat o cale sinuoasă. În 1996, termină Colegiul Bard și lucrează ca dulgher, realizând construcții din lemn, mai ales cu caracter religios - Suca și săli de meditație. După patru ani de dulgherie, își dă seama că oricât de mult îi plăcea să vadă lucruri ieșind din mâna lui, îi lipsea lumea ideilor. Atunci pleacă în Israel. Aici se implică într-o serie de activități. Studiază la Institutul Pardes de Studii Iudaice din Ierusalim. Construiește case pentru comunitățile beduine din Israel și face parte din grupul „Rabini pentru drepturile omului”,

care militau pentru reconcilierea dintre israelieni și palestinieni. Revine în S.U.A. și se înscrie în Colegiul Rabinic Reconstrucționist, deoarece - a explicat el - ideologia susținută de aceștia îi este pe plac. Teza lor principală susține că trăim în două culturi - una religioasă și una laică - și în cadrul interdependenței celor două. Acum urmează ultimul său an de studii rabinice și servește la o sinagogă într-un orașel în apropiere de Philadelphia.

Președintele comunității evreiești din această localitate laudă modestia și seriozitatea tânărului care, după părerea lui, este un adevărat evreu, dar poartă în sine și moștenirea familiei Roosevelt, respectiv capacitatea de a duce o cruciadă morală, caracteristică lui Franklin, dar mai ales străbunicii, Eleanor. Joshua recunoaște că, într-adevăr, în activitatea lui rabinică este animat de spiritul de justiție al perechii prezidențiale.

Dar această moștenire este ambivalentă. F.D. Roosevelt este considerat o personalitate care, prin programele sale sociale, a încercat să ușureze situația milioaneilor de oameni săraci (inclusiv evrei) loviți de marea criză economică din anii '30. Dar, potrivit ultimelor cercetări, mulți își pun întrebarea de ce președintele american nu i-a ajutat mai mult pe evreii europeni, uciși în lagărele naziste în timpul celui de-al doilea război mondial. Boettinger recunoaște că străbunicul său ar fi putut face mai mult pentru salvarea evreilor est-europeni, dar probabil că urmarea, mai ales, obiectivul mai general, de a încheia cât mai repede războiul.

Un martor direct al politicii lui Bush în Orientul Mijlociu

ARI FLEISCHER - fostul secretar de presă al președintelui american - și-a lansat un volum de memorii

anii petrecuți la Casa Albă. El evocă o serie de momente importante din punct de vedere politic, dar și cele cu o puternică încărcătură sentimentală. Astfel, Fleischer descrie vizita președintelui Bush și a Primei doamne la Auschwitz, în 2003, și propriile gânduri legate de acest eveniment. „Mă întreb ce-ar fi spus rudele mele, pe care nu le-am întâlnit niciodată, dacă ar fi aflat că am venit în locul unde și-au găsit moartea, împreună cu președintele al cărui consilier sunt - un președinte care s-a dovedit a fi cel mai bun prieten al Israelului dintre toți ocupanții Biroului Oval și care iubește și respectă poporul evreu”, scrie el în carte. Fleischer descrie întâlnirea lui George Bush cu Ariel Sharon și cu alți lideri din Orientul Mijlociu și decizia lui Bush de a-l izola pe Yasser Arafat, deoarece convingerea lui a fost că Arafat și cerul său corupt reprezentau adevărata problemă și nu palestinienii sau Sharon - scrie el în volum.

Ari Fleischer a fost secretarul de presă al președintelui George Bush în primul său mandat. Luna trecută, el și-a lansat volumul de memorii *Tasking Heat. The President, The Press and My Years in the White House*, despre

Gisele Ben-Dor face parte din grupul restrâns, de elită, al femeilor dirijor de orchestre simfonice și de operă. În luna martie, a fost invitată de Opera israeliană, fiind prima femeie care a urcat la acest pupitru dirijoral. Ben-Dor este directorul muzical al

GISELE BEN-DOR - O „rara avis” în lumea muzicală

Orchestrai Simfonice din Santa Barbara - California. În cariera sa, ea a trebuit să depășească multe idei preconcepute și atitudini discriminatorii. Procentul dirijorilor-femei este foarte mic - de pildă, în S.U.A., abia 5-7% dintre dirijorii de orchestre simfonice sunt femei, în condițiile în care proporția lor ca membri ai orchestrelor este de 30-40%.

Prima ei experiență ca dirijor a avut-o încă în adolescență, în Uruguay. La 12 ani conducea coruri de copii pe care le organiza chiar ea. Gisele afirmă că dirijoratul nu este o carieră pe care o alege, ci un instinct cu care te naști. Ea provine dintr-o familie de evrei polonezi, care au emigrat în Uruguay, în 1934, înaintea celui de-al doilea război mondial. Diminețile frecventa școala obișnuită, iar după-amiază - școala evreiască. Când familia a decis să emigreze în Israel, ea a studiat dirijoratul

Dirijoarea polonezo-uruguayano-israeliană îi promovează atât pe Mozart, Beethoven sau Verdi, cât și pe compozitorii sud-americani și a organizat chiar un festival de... tangouri

la Academia de Muzică „Rubin”, din Tel Aviv, obținând apoi o bursă de la Fundația Culturală America-Israel. A absolvit și Școala Yale de Muzică. A trezit interesul lui Leonard Bernstein, care a văzut-o dirijând la Centrul de Muzică Tanglewood. Marele dirijor i-a acordat, la rândul său, o bursă și a invitat-o să dirijeze Orchestra Simfonică a Radiodifuziunii Bavareze la primul Festival „Schleswig-Holstein”. De atunci, a dirijat în toate colțurile lumii, mai ales în S.U.A. Este deținătoarea Premiului „Bartok” și a numeroase alte distincții.

Bineînțeles, problemele ei sunt total diferite față de cele ale unui bărbat cu aceeași meserie. Când a dirijat pentru prima dată în Israel, în cadrul unui atelier organizat de Zubin Mehta, era gravidă în luna a noua cu primul ei copil (care, acum, are 22 de ani), iar B.B.C.-ul a filmat-o. Ca să-și poată continua cariera și să-și crească și copilul, îl lua cu ea în turnee, unde era însoțită de mama sau de soacra ei. O altă problemă, de mai mică anvergură, dar importantă pentru o femeie - povestește ea -, a fost cum să se îmbrace seara când dirijează. Unui bărbat îi este ușor - fracul lui nu flutură în vânt, decolteul lui nu distrage atenția publicului și nici coafura nu i se strică. Dar Ben-Dor a avut nevoie de ani de zile pentru a-și crea un stil propriu. A încercat mai multe genuri de îmbrăcăminte. Acum s-a decis pentru cea mai bună formulă. Poartă pantaloni cu o jachetă lungă, iar părul și-l stringe în spate. „Când port pantaloni, sunt mai puțin preocupată și atenția publicului nu este distrasă de ceva care pare prea feminin”, spune Gisele.

Repertoriul ei cuprinde o gamă vastă de compozitori - de la Mozart la muzica modernă și sud-americană. „M-am gândit să promovez muzica compozitorilor din acest continent. De aceea, am înregistrat lucrări de Ginastera, Villa-Lobos, compoziții necunoscute de Piazzola și am organizat chiar un festival de tagouri la Santa Barbara”, a povestit dirijoarea.

Poliția londoneză recrutează oameni și din grupurile minoritare

Sir Ian Blair, comandantul poliției londoneze, a cerut evreilor să se angajeze în rândul poliției, considerând că este cel mai eficient mod pentru protejarea comunității. Într-un interviu acordat publicației britanice evreiești „Totally Jewish”, prima ocazie de a se adresa comunității evreiești de la numirea sa în funcție, el a arătat că poliția va putea acționa numai cu aprobarea comunității și aceasta înseamnă că ar fi nevoie de membrii acestei comunități. „Aș dori ca fiii și fiicele lor să ni se alăture, deoarece este cea mai bună cale de autoapărare pentru comunitatea evreiască”, a spus el. Ian Blair s-a referit în interviu la Asociația Polițiștilor Evrei, compusă din 200 de membri, afirmând că existența ei nu este numai de fațadă. Potrivit lui, cei care cunosc diferitele credințe, diferitele comunități și limbi pot consilia polițiștii care efectuează investigații asupra felului în care ar trebui să abordeze câte un grup minoritar. Blair recunoaște că numărul incidentelor antisemite în Marea Britanie este prea mare, dar susține că situația din Londra nu este dramatică și oricum nu se poate compara cu ceea ce se întâmplă în alte țări europene.

□ Sir IAN BLAIR

Alegerea lui Harold Tanner drept candidat pentru funcția de președinte al Conferinței Președinților Marilor Organizații Evreiești Americane a surprins pe foarte mulți dintre cei ce urmăresc acest eveniment. Tanner, președintele Comitetului Evreiesc American, nu se găsea printre favoriți, mai ales că pentru această funcție au candidat personalități cunoscute, cum ar fi Joel Kaplan, președintele „B'nai B'rith International”, Jack Rosen, președintele Congresului Evreiesc American, sau Eugene Ribakoff, președintele JOINT. Dar membrii Comitetului de nominalizare au declarat că Tanner, directorul unei bănci de investiții din Manhattan, s-a aflat întotdeauna printre preferați, numai că el nu s-a lansat în nici o campanie electorală. Comitetul a recomandat cu unanimitate candidatura lui Tanner, un lider cu experiență, pentru funcția de președinte. El urmează să-l înlocuiască pe James Tisch, al cărui mandat se încheie la 31 mai a.c.

HAROLD TANNER – recomandat, în unanimitate, ca președinte al Conferinței Președinților Marilor Organizații Evreiești Americane

Candidatura lui Tanner va fi supusă votului Conferinței, în ziua de 3 mai a.c. Potrivit opiniilor unor membri ai Conferinței, noul președinte trebuie să fie o personalitate care să reprezinte interesele și opiniile acestui for, ce cuprinde 52 de organizații evreiești americane, într-o perioadă în care relațiile americano-israeliene se află într-o etapă delicată și forul însuși este polarizat. De aceea, mulți cred că alegerea lui Tanner a fost una politică, deoarece, având o orientare de centru, el ar putea contribui la depășirea divergențelor dintre organizațiile cu diferite orientări. Potrivit lui Shula Bahat, director executiv al Comitetului Evreiesc American, Tanner este o persoană cu vederi largi, un om de echipă, având relații cu oficialități

americane și israeliene, cu lideri din numeroase țări ale lumii, inclusiv din Orientul Mijlociu. Este un om integru și dedicat cauzelor pe care le slujește - afirmă ea. Cei care-l cunosc mai bine susțin că este o alegere bună, deoarece este, de multă vreme, activ pe plan internațional. Harold Tanner este președintele mai multor foruri evreiești, este membru al Consiliului pentru Relații Externe și a fost președintele Universității Cornell. Rabinul Stanley Davids, președintele Asociației Sioniștilor Reformiști din America și membru al Comitetului de nominalizare, a declarat: „Opinia noastră, a tuturor, a fost că deține calitățile, inteligența și trăsăturile de caracter necesare pentru a fi în fruntea Conferinței Președinților într-o perioadă care se întrevide a fi foarte dificilă pentru Orientul Mijlociu”.

